

syn til den Maade, hvorpaa Officerer paa Bartpenge hidtil ere blevne behandlede, og har vel nærmest sin Grund i det individuelle Andragende fra den ærede Rigsdagsmand; men vi have allerede tidligere i vor Betænkning i Pensionsagen erklæret, at det maa ansees ønskeligt, at det hele Spørgsmaal om Officerernes Stillen paa Bartpenge maa tages under ny Overveelse, og at et Forslag i den Henseende maa komme frem, og vi have derfor meent, at dette Andragende, som er bleven meget udførligt udviklet af den ærede Rigsdagsmand selv, vilde kunne afgive et Bidrag i saa Henseende. Derfor have vi foreslaaet, at ligeledes dette Andragende henvises til Ministeriet, for at tages under Overveelse.

Finantsministeren: Hvad det under Nr. 1 anførte Andragende angaaer, da foreligger det ikke, og det er altsaa vanskeligt at imødegaae; men jeg kan kun i Almindelighed forsikre, at, efter de Dplysninger, som have foreligget Finantsministeriet, saa er Ingen, hverken den Paagjældende eller nogen Anden bleven behandlet paa anden Maade, end efter gjældende bindende Regler. Om der enten ikke har været meddeelt Ministeriet de Dplysninger, som have foreligget Udvalget, og som skulde berettigede Andrageren til at erholde en højere Pension, eller om hans Opfattelse af Forholdene og af hans Berettigelse er urigtig, det skal jeg for Diebliffet lade være usagt, og jeg kan derfor ikke have Noget imod, at Andragendet henvises til Ministeriet, og der underkastes en fornyet Overveelse; men jeg maa iforveien her udtale, at jeg er mig bevidst, at under Finantsministeriet i den Tid, jeg har havt med Pensionerne at bestille og siden Grundlovens Emanation, hvor jeg har været i højeste Grad opfordret til at tage Hensyn til de gjældende Regler, er Ingen bleven behandlet uden strengt efter de gjældende Regler; men naturligviis har heller Ingen faaet i mindste Maade mere, end hvad han strengt efter de Regler tilkom. Hvad det under Nr. 2 ommeldte Andragende angaaer, da er det Noget, som paa Sagens nærværende Stadium ikke vedkommer Finantsministeriet. De Officerer, som staae paa Bartpenge, naar de have deeltaget i Feltsøget, ere blevne behandlede ef-

ter de Regler, som gjaaldt fra Fortiden. Om disse Regler maatte være billige eller ikke, det skal jeg ligeledes lade staae ved sit Værd; men under alle Omstændigheder, saalænge disse Regler staae ved Magt, maa der handles efter dem.

Ordføreren: Ja, der er jo egentlig ikke nogen Uoverensstemmelse mellem Udvalget og de Indstillinger, det har gjort, og det, som nu fremkom fra den ærede Finantsministers Side. Hvad det sidstnævnte Punkt angaaer, om Officererne paa Bartpenge, da har Udvalget ogsaa gennem mig bestemt erklæret, at der her ikke var Tale om nogen Afvigelse fra nogen bestemt Regel, og vi have kun indstillet hele denne Sag til den Overveelse, hvilken saavel Finantsministeren som flere, der tidligere have udtalt sig herom, have fundet, at den kunde fortsætte. Hvad det første Indstillingspunkt angaaer, er det ogsaa min Mening, at der ikke med Hensyn til Ansættelsen af Pensionerne selv er skeet nogen Afgjørelse, som i mindste Maade kunde lægges Finantsministeren til Last, idet jeg er overbevist om, at Finantsministeren ikke har afgjort Sagen anderledes, end i Uoverensstemmelse med de gjældende Regler. Men det vil være fremgaaet af de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gøre baade forrige Gang og ogsaa idag, at det egentlige Spørgsmaal er dette, om ikke Oberst Funch burde, i Henshold til Reglementet, efter nogen Tid for sin Afsted at være meddeelt Anciennitet som Oberst, herved ansees at have vundet Ret til at pensioneres som Oberst, istedetfor som Oberstlieutenant, og være berettiget til at føre Anke over, at dette Sidste er skeet. — Vi have fundet, at der er fremkommet saameget til Begrundelse af Andragendet, at vi, uden at indlade os paa at afgjøre, om dette ubetinget var grundet, troede at burde foreslaae det henviist til Ministeriet paa den indstillede Maade.

Tuzen: Efterat jeg ved Sagens første Fremkomst her for Thinget havde havt den Ære i nogle faa Ord at anbefale denne Sag til det høitærede Things Opmærksomhed, havde jeg ikke troet, at jeg atter skulle blive foranlediget til at tage Ordet. Jeg har derfor ogsaa fravaldet det ved Sagens første Behandling, men finder mig nu opfordret til at gøre et Forsøg